Nr. 47. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 22 listopada 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 30 października 1930 r.

o przedłużeniu terminu przedawnienia rent i rat rentowych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Nieprzedawnione w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia roszczenia o zaległe renty i raty rentowe, ustanowione przez kontrakty, zawarte z Komisjami Generalnemi i Bankami Rentowemi na terenie górnośląskiej części Województwa Śląskiego, nie ulegają przedawnieniu przed upływem dnia 31 grudnia 1937 r.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.

Minister: J. Beck.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) August Zaleski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) St. Car.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) S. Czerwiński.

Minister Rolnictwa:
(—) Leon J. Połczyński.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:
(—) Kühn.

Minister Robót Publicznych:
(—) Matakiewicz.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Pryster.

Minister Reform Rolnych:
(—) Witold Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) Boerner.

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 76, z dnia 7 listopada 1930 r.

ZARZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego
z dnia 17 listopada 1930 r.

w sprawie połączenia gmin Roździeń i Szopienice w powiecie Katowickim.

Na mocy ust. 3 § 2 ordynacji gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. (Zb. u. str. 233) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 12 września 1922 roku (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 74) zarządzam, za zgodą zainteresowanych gmin oraz po wysłuchaniu Sejmiku Powiatowego, połączenie gmin Roździeń i Szopienice w powiecie Katowickim w jedną jednostkę administracyjną.

Aż do ustawowego uregulowania sprawy nazwy dla nowoutworzonej gminy ustalam tymczasową nazwę tej gminy na: „Roździeń-Szopienice".

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1930 r.

Wojewoda Śląski:
w z.
(—) Żurawski
Wicewojewoda.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 13 czerwca 1930 r.

o rejestracji, kontroli i udzielaniu świadczeń z powodu braku pracy pozostającym bez pracy pracownikom umysłowym.

Ciąg dalszy z N-ru 45)

XI. Wstrzymywanie i wznowienie świadczeń.

§ 39. W razie otrzymania, bądź z własnych danych lub w wyniku przeprowadzonej kontroli, bądź też z instytucji rejestrującej lub urzędu pośrednictwa pracy, wiadomości o zajściu okoliczności, powodujących wstrzymanie lub utratę świadczeń (§ 33), kasa chorych przesyła niezwłocznie wszystkie dokumenty w tej sprawie do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych celem wydania decyzji, oraz odracza na 4 tygodnie wypłatę świadczeń, o ile wypłata została powierzona kasie.

§ 40. Jeżeli decyzja Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o wstrzymaniu świadczeń nie oznacza dokładnej daty wznowienia świadczeń, winien pozostający bez pracy, po ustaniu przyczyny wstrzymania świadczeń niedalej jednak niż w ciągu sześciu miesięcy od chwili ustania tej przyczyny, zgłosić za pośrednictwem właściwej kasy chorych roszczenie o wznowienie wypłaty świadczeń, udowadniając jednocześnie ustnie przyczyny wstrzymania świadczeń.

XII. Zgłaszanie roszczeń o zapomogę na podróż.

§ 41. Pracownik, który otrzymał zajęcie poza miejscem dotychczasowego zatrudnienia lub zamieszkania, winien zgłosić roszczenie o zapomogę na podróż pisemnie za pośrednictwem kasy chorych nowego miejsca zamieszkania, dołączając zaświadczenie pracodawcy o objęciu zatrudnienia, rachunek poniesionych kosztów przejazdu, liczonych według najniższej taryfy przejazdu najtańszemi środkami komunikacyjnemi, oraz, o ile pracownik zgłasza roszczenie o zwrot kosztów przejazdu członków swojej rodziny, dowodu zameldowania tych członków rodziny w nowem miejscu zamieszkania.

XIII. Ubezpieczenie pozostającego bez pracy na wypadek choroby.

§ 42. Właściwą dla ubezpieczenia pozostającego bez pracy na wypadek choroby jest kasa chorych, do której należy zgłaszać roszczenia o świadczenia z powodu braku pracy.

§ 43. W razie zajścia okoliczności, uprawniających pozostającego bez pracy lub członka jego rodziny do świadczeń kasy chorych po zgłoszeniu roszczenia o świadczenia na wypadek braku pracy oraz po wygaśnięciu prawa do świadczeń z tytułu poprzedniego członkostwa w kasie, a przed otrzymaniem przez kasę chorych decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych (§ 22), udziela kasa chorych uprawnionym pomocy leczniczej, wskazując zarazem na treść art. 60 ust. 2. Uzupełnienie świadczeń następ je po otrzymaniu decyzji Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych o przyznaniu świadczeń. W razie nieprzyznania świadczeń z powodu braku pracy koszty nieprawnie udzielonej pomocy leczniczej obowiązany jest zwrócić kasie chorych Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych z zastrzeżeniem regresu do ubezpieczonego.

XIV. Utrzymywanie w mocy uprawnień do świadczeń emerytalnych w czasie przerw w ubezpieczeniu.

§ 44. Pracownik, pozostający bez pracy z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, po wyczerpaniu okresu świadczeń z powodu braku pracy, winien w celu zachowania praw do świadczeń emerytalnych z tytułu ubezpieczenia w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych (art. 8) zgłaszać się do właściwego urzędu pośrednictwa pracy, stosownie do ogólnie obowią-

zujących przepisów o rejestracji poszukujących pracy.

Urząd pośrednictwa pracy wpisuje do karty ubezpieczeniowej datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawania bez pracy.

W ciągu całego czasu pozostawania bez pracy winien pracownik przedstawiać Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych co sześć miesięcy zaświadczenie urzędu pośrednictwa pracy, stwierdzające niemożność znalezienia odpowiedniego zajęcia.

Datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawania bez pracy z powodu służby wojskowej, niewoli, internowania (art. 8 p. 1), prowadzenia działań wojennych na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania ubezpieczonego (art. 8 p. 2), lub z powodę choroby (art. 8 p. 3) wpisuje do karty ubezpieczeniowej kasa chorych na żądanie ubezpieczonego na podstawie własnych danych lub okazanych jej dowodów.

XV. Przepisy końcowe.

§ 45. Szczegółowe przepisy, normujące wewnętrzny tok czynności urzędów pośrednictwa pracy przy rejestracji, ewidencji, kontroli i pośrednictwie pracy w odniesieniu do pracowników umysłowych (§ 1), ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w drodze instrukcji dla urzędów pośrednictwa pracy.

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

§ 47. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą przepisy działu VII §§ 31—53 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. o wykonaniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
A. Prystor.

(dalszy ciąg nastąpi)

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 54 z dnia 1 sierpnia 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy z N-ru 46)

§ 5.

Oglądacz lub lekarz weterynaryjny winien pobierać próbki osobiście. W większych rzeźniach pobieranie próbek może być uskuteczniane przez inne osoby (skrawkarzy), które wykażą swe uzdolnienie zgodne z przepisami § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 575).

Przy równoczesnem pobieraniu próbek z większej ilości świń lub z większej ilości kawałków mięsa, próbka z każdej świni, lub z każdego kawałka mięsa winna być wkładana do oddzielnej puszki z wytłoczonym na niej numerem. Każda świnia lub każdy kawałek mięsa, z którego pobrano próbkę, winien być oznaczony numerem tej puszki, do której włożono pobraną próbkę.

§ 6.

Z pobranych próbek (§ 4) należy sporządzić preparaty:

1) z próbek pobranych z obydwóch nóżek przepony (§ 4 pkt. 1-a) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

2) z próbek pobranych tylko z jednej nóżki przepony (§ 4 pkt. 1-b) — z każdej próbki po 7, razem 14 preparatów;

3) z próbek pobranych z mięśni przepony żebrowej lub z mięśni brzusznych (§ 4 pkt. 1-b) — z każdej próbki po 14, razem 28 preparatów;

4) z próbek pobranych:
   a) ze słoniny — z każdej próbki po 4, razem 12 preparatów,
   b) z kawałków mięsa — z każdej próbki po 6, razem 18 preparatów;

5) z próbek (plasterków) pobranych z kiełbas, po wyciągnięciu szpikulcem włókien, odznaczających się bledszą barwą i delikatniejszą strukturą (mięso wieprzowe) — po 6 z każdej próbki, razem 24 preparaty.

§ 7.

W celu sporządzenia preparatów wycina się małemi zakrzywionemi nożyczkami z próbki kawałeczki wielkości ziarnka owsa w kierunku układu włókien mięsnych, umieszcza się je na poszczególnych polach dolnej szklanej płytki ściskacza, przykrywa górną płytką i rozpłaszcza zapomocą przykręcenia śrubek tak, aby można było przez preparat czytać zwykłe pismo drukowane.

Preparaty z mięsa suchego lub twardego należy przed umieszczeniem ich na dolnej płytce ściskacza włożyć na przeciąg 10—15 minut do ługu potasowego, rozcieńczonego mniej więcej podwójną ilością wody. Suche włókna rozdrabnia się zapomocą szpikulców.

§ 8.

Badanie mikroskopowe należy wykonać starannie, przesuwając powoli ściskacz i oglądając ko-

lejno każdy preparat w kierunku układu włókien mięsa, przytem należy zwracać uwagą na torebki Mieschera i złogi wapienne, mając na względzie, że niekiedy w mięsie napotyka się motylicę, mątnik octowy, roztocze i młode robaczki płucne (oblice), które przypadkowo mogą się dostać do próbek mięsa lub preparatów.

W razie wątpliwości należy podejrzany preparat zbadać przy silniejszem powiększeniu, w razie potrzeby pobrać nowe próbki i badać je w ten sposób aż do osiągnięcia pewnego wyniku. Ciemne i niewyraźne miejsca w preperacie należy rozaśnić zapomocą kwasu octowego.

§ 9.

W wypadkach podejrzenia, że ośrodek (język, krtań, płuca, przepona, wątroba), pochodzący z danej świni, został zamieniony, należy pobrać próbki ze wszystkich ośrodków, co do których zachodzi podejrzenie zamiany, i badać je w wyżej podany sposób aż do usunięcia wątpliwości.

§ 10.

Jeżeli oglądacz wykryje włośnie lub twory podobne do włośni, to winien wszystkie pobrane z podejrzanej świni lub mięsa próbki i wszystkie z nich sporządzone preparaty przesłać natychmiast właściwemu lekarzowi weterynaryjnemu, oznaczając dokładnie w preperatach podejrzane miejsca i podając nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza.

§ 11.

Lekarz weterenaryjny winien przesłane próbki i preparaty zbadać niezwłocznie i o wyniku badania zawiadomić natychmiast oglądacza i właściwą władzę gminną.

§ 12.

Przy badaniu zapomocą trychinoskopu należy również badać poszczególne preparaty wolno i starannie, przesuwając je kolejno w kierunku układu włókien mięsnych.

W razie wątpliwości należy podejrzane preparaty zbadać pod mikroskopem przy silniejszem powiększeniu i postępować dalej w sposób podany w § 10 załącznika niniejszego.

§ 13.

Na sporządzenie i badanie preparatów, nie licząc czasu potrzebnego do pobrania i rozmiękczenia próbek, należy zużyć co najmniej:

a. przy badaniu pod mikroskopem:

1) jeżeli próbki zostały pobrane z obydwóch lub jednej nóżki przepony — 10 minut,

2) jeżeli próbki zostały pobrane z mięśni przepony żebrowej, lub mięśni brzusznych — 20 minut,

3) jednego kawałka mięsa—12 minut,

4) jednego kawałka słoniny—10 minut,

5) każdego kilograma kiełbasy—15 minut;

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw R. P. Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 12. XI. 1930 r.
L. G.—222|155.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcja Policji w Katowicach pismem z dnia 28 października 1930 r. L. dz. P. II. 4442/3 zawiadamia, że wśród zwierząt w zagrodzie dworu Antoniów w Chorzowie, oraz w zagrodzie Jana Rączoszka w Chorzowie zaraza pryszczycy wygasła.

Starostwo w Rybniku pismem z dnia 7 listopada 1930 roku L. dz. P. 113|318 zawiadamia, że pryszczyca u bydła rogatego w Przyszowicach i Gierałtowicach wygasła.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
Wydział Skarbowy
L. O. II. 27257|1|30.

Katowice, dnia 13 listopada 1930 r.

KOMUNIKAT

Sekwestrator Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Skarbowych w Świętochłowicach zgubił kwitarjusz sekwestratorski serji „O" obejmujący niezużytkowane pokwitowania od Nr. 220.729 do Nr. 220.800 zaopatrzone w odcisku pieczęci Urzędu Skarbowego P. i O. Sk. w Świętochłowicach.

Zagubienie kwitarjusza zauważył tenże sekwestrator w dniu 16 października b. r. około godziny 15-tej po przeprowadzeniu licytacji i po opuszczeniu lokalu Urzędu Skarbowego P. i O. Sk. w Świętochłowicach przez licytujących.

O powyższem zawiadamia się interesowanych podatników, w celu uniknięcia ewent. nadużyć przy pomocy zagubionego kwitarjusza, a w szczególności pokwitowań Nr. 220.729 do Nr. 220.800, które unieważnia się równocześnie.

Naczelnik Wydziału Skarbowego:
(—) Kankofer.

Druk. J. Eichhorn, Katowice.